

בביתו טמאה וטהרה שאמפלו בן אדם שהוא טמא [או וכל החקב לבתו או ידע אברם שהוא טמא הא, ושה] לא היה משמש בנותו, עד שעשה לו טבילה, או עשה לו לשמר שבעה ימים בראשיו לו ביתהו, וכך זה בנואי.

בא ראה, כתוב (דברים כט) איש אשר לא היה טהור מקריה ליליה וגוי. מה פקנתו? והיה לפנות ערבי ירץ בפנים. ארעה בו טמאה אחרת, כמו זיבח נקאת צרעת או נדה, או טמאת נדה שקיי שמי טמאות, לא מספיק לו באotta טבילה [משום בין שאሩ לו קרי קדם שקיבל טמאה אחרת [משום בין שאሩ לו אחר כן].

ואברם ושרה היו מתקנים טבילה לכלם, הוא לגברים והיא לנשים. מה הטעם עסוק אברם לטהר בנהן ואדרם? משום שהוא טהור ונקריא טהור, שכתוב (איבר י) מי יתן טהור מטהמא לא אחד. טהור - זה אברם שיצא מתרה. רבי שמעון אמר, כדי לתקן את אותה הדינה של אברם, ומה? אמרו יתנן טהור. לכן התקין לטהר בני העולם בזמנים. ובשעה שהזמין את הפלאים, בראשית דביו מה כתוב? יקח נא מעט מים, כדי להתחזק באotta דרגה שהימים שרים בה, ומושום לכך היה מטהר את כל בני הארץ מהപל. מטהר אותם מצד של עבדה זרה, ומטהר אותם מצד הטעמה. וכן שראה מטהרת את האנשים, וכן מצא שריה מטהרת את הנשים, ומזה שבל מי שבא אליהם טהורים מהפל.

בא ראה שאברם נטע אילן בכל מקום שדיירו שם, ולא היה עולה בכל מקום בראשיו, פרט לשעה שדיירו היה בארץ פגען, ובאותו

איהו קא אכיל ו בגין כה אקריב קמייהו ואכלי, וגטיר אברם בביתה דכיא ומסאותה, דאפילו בר נש דאייה מסא בעיל לקרו לביתה ברין ודעת אברם דהא מסא איזו ועכיד) (נ"א לא היה משמש ביתה עד העכיד) ליה טבילה, או עביד ליה לעטרא שבעה יומין בדקא חזי ליה בביתה, והכי הוא ודאי.

הא חזי כתיב, (דברים כט) איש אשר לא היה טהור מקריה ליליה וגוי. מי פקנתי, והיה לפנות ערבי ירץ בפנים. אערע ביה טמאה (דף ע"ב) אחרא בגון זיבח או (נ"א סגירות נדה דהוו תרי מסאבו, לא סגיא ליה בהריא טבילה (בנוי) בין דאערע ביה קרי קדם דקביל טמאה אחרא (בנוי) בין דאערא ביה לבתר.

ואברם ושרה היו מתקני טבילה לכלחו, איהו לגברי ואיהי לנשי. מי טעם אעסיק אברם לדפאה לבני נשא, בגין דאייה טהור ואקריב טהור. דכתיב, (איוב י) מי יתן טהור מטהמא לא אחד. טהור דא ברם דגנטק מתרה.

רבי שמעון אמר בגין לתקן ההוא דרגא דאברם, ומאן אייה מינ'ם. בגין כה אתקין לדפאה בני עלמא במיא. ובעתא דازמין למלאcin, שירוטת דמלוי מה כתיב ייקח נא מעט מים. בגין לאתתקפה בהו דרגא דמיין שראן בה. ובגיני כה הוה מדבי לכל בני נשא מפלא. מדבי לוז מפטרא דבעודה זרה, ומדבי לוז מפטרא דמסאבא, ובמה דאייה מדבי לגבירין הבני גמי שרה מדכאת לנשין, ואשתכחו כלחו דאתין לגביהו דכיאן מפלא.

הא חזי, אילנא נטע אברם בכל אטר דדייריה תפמן, ולא היה סליק